Lietas Nr. 11095133116
Lietas arhīva Nr. K68-0167-17/27

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese L. Leja,
piedaloties prokurorei G. Ķapsnai,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

2016. gada 9. septembrī ap plkst. 14.35, /pers. A/, atrodoties SIA "Peek & Cloppenburg" veikalā "Peek & Cloppenburg", tirdzniecības centrā "Rīga Plaza", Mūkusalas ielā 71, Rīgā, mantkārīgu motīvu vadīts, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas zādzību.

Īstenojot savu nodomu, /pers. A/, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, no veikla stenda paņēma preci - 1 gab. H-Jaku 69,95 EUR vērtībā, iegāja pielaikošanas kabīnē, kur noņēma no jakas drošības elementu, un paslēpa jaku savā līdzi paņemtajā sporta somā. Pēc kā /pers. A/, nesamaksājot kasē par paslēpto jaku, no veikala telpām izgāja.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/ slepeni nolaupīja svešu kustamu mantu 69,95 EUR vērtībā, tādā veidā nodarīja SIA "Peek & Cloppenburg" materiālo zaudējumu 69,95 EUR, t. i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētājā apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Atzina cietušā SIA "Peek & Cloppenburg" pieteikto kaitējuma kompensāciju 69,95 EUR apmērā. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ celtā apsūdzība atbilst Kriminālprocesa likuma 405. panta pirmās daļas noteikumiem un ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētā faktiskās darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, lietā ir pierādīts apsūdzētā vainīgums. Apsūdzētais ir sodāms, taisot notiesājošu spriedumu, kā to paredz Kriminālprocesa 520. pants.

Tā kā tiesas sēdē pierādījumu pārbaude netika veikta, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu apsūdzētajam ir piespriežams sods tādā apmērā, kādu nosaka Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus. Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta nepārprotami izriet, ka apsūdzētais /pers. A/ ar nodomu (tīši) un apzinātām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušā ~~SIA "Peek & Cloppenburg"~~ mantiskās intereses, vēloties prettiesiski iegūt savā īpašumā svešu mantu nelielā apmērā, tādā veidā nodarot cietušajam reālu materiālo zaudējumu.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas pilsonis, ar pamatizglītību, neprecējies, apgādājamo nav, pēc apsūdzētā vārdiem strādā SIA "/Nosaukums/" par telekomunikācijas inženieri, faktiskā dzīvesvietas adrese /adrese A/, iepriekš administratīvi sodīts, iepriekš kriminālā kārtā nesodīts.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/, neapstrīdot savas faktiskās darbības un juridisko kvalifikāciju viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, paskaidroja, ka noziedzīgo nodarījumu izdarīja muļķības pēc, jo pamanīja, ka pie jakas piestiprinātais pīkstulis krīt nost, kā rezultātā radās vēlme to noņemt un jaku nozagt. Izdarīto nožēlo, saprot, ka tā darīt nedrīkst, un turpmāk atturēsies no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Kompensāciju SIA "Peek & Cloppenburg" līdz tiesas sēdei nav atlīdzinājis, jo no pirmstiesas procesa virzītājas sapratu, ka kaitējuma kompensāciju iespējams atlīdzināt labprātīgi tikai līdz brīdim, kad lieta nosūtīta uz tiesu. Kaitējuma kompensāciju noteikti apmaksās. Paskaidroja, ka sastāv darba tiesiskajās attiecībās un ikmēneša ienākumi ir vidēji 1000,00 EUR līdz 1300,00 EUR, tomēr darba līgumu tiesai uzrādīt nevarēja.

Par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Atbilstoši Krimināllikuma 46. panta ceturtās daļas noteikumiem brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi, poti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, izvērtējot lietas materiālos esošos /pers. A/ personību raksturojošos datus, noziedzīgā nodarījuma

raksturu un radīto kaitējumu, atzīst, ka vainīgajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms sods piespiedu darba veidā, kā to lūdza arī prokurore tiesas debatēs. Tiesa uzskata, ka nosakot apsūdzētajam šādu soda veidu tiks sasniegts Krimināllikuma 35. pantā definētais soda mērķis.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Krimināllikuma 47. panta pirmās daļas 1. punktā likums paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Tomēr apstākli, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un izdarīto nožēlo, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otrajā daļā paredzēto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Taču tiesa uzskata, ka tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti, un uzskata, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas piemērojams sankcijā paredzētais piespiedu darba sods, pietuvinot to sankcijas minimālajam apmēram. Tiesa ņem vērā, ka agrāk pret apsūdzēto kriminālprocesi nav ierosinātu, apsūdzētais ir agrāk nesodīta persona, līdz ar to iespējams sodu noteikt tuvu sankcijas minimālajam apmēram. Līdz ar to tiesas ieskatā prokurores lūgtais soda apmērs būtu pārāk bargs. Tiesa ir guvusi pārliecību, ka attiecībā uz apsūdzēto šis ir adekvāts sods, jo apsūdzētais ir iepriekš nesodīta persona, un pēc apsūdzētā tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, tiesa ir guvusi pārliecību, ka apsūdzētais stājies uz labošanās ceļa, un turpmāk atturēsies no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu /pers. A/ soda izciešanas termiņā ieskaitāms pavadītais laiks pēc aizturēšanas no 2016. gada 9. septembra līdz 2016. gada 10. septembrim, kas atbilst 16 (sešpadsmit) piespiedu darba stundām.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas pārvaldes 2016. gada 10. septembra lēmumu apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā, kas pēc sprieduma spēkā stāšanās ir atceļams.

Pirmstiesas kriminālprocesā par cietušo atzīta SIA „Peek & Cloppenburg", kuras pārstāve 2016. gada 12. septembrī pieteica kaitējuma kompensāciju par nodarīto materiālo zaudējumu par H-Jakas zādzību 65,95 EUR apmērā.

Apsūdzētais cietušās SIA „Peek & Cloppenburg" pieteikto kaitējuma kompensāciju par materiālo zaudējumu 65,95 EUR apmērā atzina pilnībā.

Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmā daļa noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 350. panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesa, kriminālprocesa ietvaros izvērtējot cietušās SIA „Peek & Cloppenburg" pieteikumu par radītā materiālā kaitējuma kompensāciju 65,95 EUR apmērā, ievērojot Kriminālprocesa likuma 22. pantā nostiprināto pamatprincipu par cietušā tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms pilnā apjomā, jo zaudējumu atlīdzināšana cietušajai ir galvenais līdzeklis subjektīvo tiesību un likumīgo interešu aizskāruma novēršanā.

Ievērojot to, ka līdz lietas iztiesāšanai tiesā, kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353. panta pirmās daļas 1. punkta un 352. panta nosacījumiem, tiesas noteiktā kaitējuma kompensācija 65,95 EUR apmērā par mantisko zaudējumu ir piedzenama no apsūdzētā piedziņas veidā.

Lemjot jautājumu par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240. panta nosacījumiem, tiesa atzīst, ka lietiskais pierādījums – viena jaka, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināma.

Viens dokuments CD-R formātā (videonovērošanas ieraksts no SIA „Peek & Cloppenburg" veikala „Peek & Cloppenburg" Mūkusalas ielā 71, Rīgā), kas nodotas tiesai kopā ar lietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā jāturpina glabāt kopā ar lietas materiāliem, jo izmantojams pierādīšanā saistībā ar tajā ietverto saturisko informāciju. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 134. panta otrās daļas noteikumiem, ja lieta pierādīšanā izmantojama sakarā ar tajā ietverto saturisko informāciju, tā uzskatāma nevis par lietisko pierādījumu, bet par dokumentu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 530. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2016. gada 9. septembra līdz 2016. gada 10. septembrim, kas atbilst 16 (sešpadsmit) piespiedu darba stundām.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Lietisko pierādījumu – vienu jaku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Vienu dokumentu CD-R formātā (videonovērošanas ieraksts no SIA „Peek & Cloppenburg" veikala „Peek & Cloppenburg" Mūkusalas ielā 71, Rīgā), kas nodotas tiesai kopā ar lietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā turpināt glabāt kopā ar lietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2017. gada 16. februāra.

Tiesnese L. Leja